

CICLE *L'arquitecte davant el procés sobiranista de Catalunya*

DEBAT I L'arquitecte, els agents del sector, i la intervenció dels professionals

Modera:

Félix Arranz

Ponents:

Jordi Ros Director de l'ETSAB

Jaume Duró Ha estat Degà del COAC, President del CSCAE i President de la UIA

Jordi Farrando Fou Comissari del Congrés UIA-96 a Barcelona i Secretari de la UIA

Ignasi Bonet Vocal d'Arquitectes per Catalunya

Podria la independència de Catalunya donar-nos l'oportunitat de recuperar i reforçar el model d'exercici d'arquitecte, que l'actual legislació espanyola i els agents privats estan posant en risc de desaparició? Voldríem que aquell fos el model d'exercici de l'arquitectura si aquesta decisió depengués de nosaltres? Com s'hauria d'organitzar i regular el sector de l'arquitectura?

Foto: Andrea Ciambra, sota licència Creative Commons

Arquitectes per Catalunya presenta el cicle de debats *L'arquitecte davant el procés sobiranista de Catalunya*, centrat en la professió d'arquitecte, el professional, i el procés sobiranista, o de transició nacional, en el que està immersa la nostra societat.

El nostre interès és compartir i discutir els arguments que puguin sorgir en aquest context, basat en la premissa que la manera de fer les coses depengui únicament i exclusiva de la voluntat dels que vivim i treballem a Catalunya.

Aquests debats són centrals en l'objectiu d'Arquitectes per Catalunya, que és aportar a la societat unes reflexions sobre com es podrien plantejar les coses si es pogués fer un *reset* complet, si hi hagués un màgic moment zero que ens permetés repensar i reformular l'arquitectura, la seva producció, el seu ensenyament, els agents que hi intervenen, els instruments legals aplicables, etcètera.

El cicle constarà de quatre debats, que es celebraran mensualment de març a juny. El moderador serà Félix Arranz. Els ponents, així com la fila zero, seran professionals de prestigi i especialistes en els diferents camps que s'abordin, així com representants d'institucions rellevants en el camp de l'arquitectura.

En aquest debat es pretén analitzar si en el marc d'una Catalunya independent mantindríem o modificariem substancialment els rols professionals. Volem debatre si, a partir de la identificació dels agents que avui intervenim en el fet constructiu i d'ordenació del territori, podria ser molt diferent el model d'exercici i, conseqüentment, també el model d'associació.

L'origen de l'obligatorietat, la reserva de competència, l'establiment d'unes tarifes obligatòries i la imputació d'una responsabilitat màxima condicionen poderosament el model de formació, exercici, organització del sector, organització professional i remuneració, de manera que avui l'arquitecte està sumit en un caos: la liberalització econòmica li treu tarifes i el sotmet a les condicions d'un mercat dominat pels agents econòmics: promotors i inversors.

El procés productiu i la forta competència en el sector serveis posa en qüestió la reserva d'exclusivitat i el camp de treball es troba cada cop més diluït, sotmès als dissenys dels que assimilen l'arquitectura a un procés de producció industrialitzada. Aquest model d'arquitecte de principis del segle XX, compartit amb la resta de l'Estat, encara que amb diferents matisos, és força diferent de la major part de perfils europeus. Tot el sector de producció d'arquitectura és força diferent dels sectors europeus. No obstant, aquest model és un model de qualitat, d'èxit reconegut. L'arquitectura catalana és reconeguda arreu del món, circumstància que sembla ser insuficient per evitar iniciatives legislatives que impulsa el govern espanyol i que esdevenen amenaces molt greus per als arquitectes catalans.